Arbitrii în fața... loviturilor de pedeapsă

- De la Dienst 1966 la Dienst 1968
- Hotelurile — citate în toate cazurile
- „Cavalerii fluierului" vor fi găzduiți de oaspeți ?

Sezonul primăvară 1968 n-a surîs de loc arbitrilor. Abia se mai liniștiseră spiritele după gafele mai mult sau mai puțin involuntare ale „cavalerilor fluierului" la CM 1966 și, iată, discuțiile au reizbucnit. Preludiul l-au reprezentat cîteva dintre arbitrajele foarte slabe din meciurile primelor tururi ale **„Campionatului Europei"** sau **„Cupei campionilor europeni"**. Întîlnirile **Bulgaria-Italia, Sparta Praga-Real Madrid** și altele au creat nemulțumiri prin maniera de arbitraj și unele decizii influențînd direct rezultatul.

●

Dar cazurile de primul ordin pentru un nou proces al arbitrilor le-a furnizat turneul final al **„Campionatului Europei"**. În „boxă" a apărut o figură cunoscută : **Gottfried Dienst,** elvețianul care și-a legat numele de dubioasele decizii din finala Campionatului Mondial 1966. După ce **Kreitlein** alimentase spiritele, mai ales ale sud-americanilor, prin „executarea" argentinienilor în partida cu

Kreitlein și enervații argentinieni, o scenă neagră din istoria arbitrajelor...

Anglia, Dienst a completat tabloul erorilor grave de arbitraj prin validarea unui gol, rămas și astăzi sub semnul unei mari întrebări, în favoarea echipei engleze. Arbitrajele din **Anglia** au constituit dosare speciale și masive, capitole speciale ale tuturor comentariilor.. Acuzatorii — oficiali ai echipelor păgubite sau din organismele F.I.F.A. și U.E.F.A., ziariști, spectatori — sperau într-o tămăduire a acestei grave maladii care se numește complezența față de gazde și... ireverență față de regulament. N-a fost însă așa,

●

Întîmplările de mai tîrziu, cu sancționarea arbitrului iugoslav **Tesanici,** suspectat de a fi acceptat o serie de amabilități cu totul excepționale ale lui Internazionale, mergînd pînă la voiajuri pe coasta **Adriaticei,** precum și alte episoade cu arbitri extrem de sensibili la atențiile gazdelor, s-au uitat și ele. A venit actul final al **„Campionatului Europei".** Pentru meciul cel mare de pe **„Stadio Olimpico"** din **Roma** a fost desemnat din nou „onorabilul" **Gottfried Dienst.** Iată-l, semeț, pășind în fruntea echipelor **Italiei** și **Iugoslaviei.** Iată-l, tot așa de imperturbabil, făcînd acel internațional semn de continuare a acțiunii după ce un iugoslav fusese cosit în careul mic italian, în fața ochilor disperați ai portarului **Zoff** care și văzuse mingea așezată la fatidicul punct de 11 metri, iată-l oprind, nonșalant și surîzător, pe oamenii lui **Mitici** din excelente starturi spre poarta „azzurilor" pentru ireale poziții de ofsaid. **Dienst** își reînscria numele în dreptul unei finale ratate... Nici compatrioții lui n-au mai putut rămîne în rezervă. Federația elvețiană comunica suspendarea arbitrului internațional nr. 1 al ei.

●

Toate poveștile, mai mult sau mai puțin adevărate în privința „îmbunării" arbitrilor pornesc de la ... hoteluri. La **Londra** se cita mereu numele hotelului unde erau găzduiți în bloc „cavalerii fluierului" și unde limita consumațiilor nu se oprea la nici o cifră în lire sterline. Despre așa ceva se amintea și acum. De cum intră în grija gazdelor, arbitrul este copleșit cu atenții și amabilități. Cei mai mulți, nu tocmai tari de înger, le interpretează ca invitații de a ...interpreta altfel regulamentul la meci. Alții, mai puțini, rămîn pe pozițiile corectitudinii. Unul dintre ei, încă niciodată bănuit de lipsă de obiectivitate se numește **Lo Bello.** Dacă Italia n-ar fi fost angajată în finală, e sigur că am fi avut un arbitraj greu de criticat. Pompierul din **Siracuza** o demonstrase în finala C.C.E. de pe **Wembley,** unde o partidă grea, nu glumă, a rămas pînă la sfîrșit sub ordinele lui.

●

Ce facem acum ? S-au întrebat mulți. Printre ei s-au numărat comentatori italieni de frunte care au dovedit o deplină obiectivitate în judecarea tuturor arbitrajelor, nefăcînd — ca respectivii arbitri — nici un fel de deosebire atunci cînd era vorba de echipa **Italiei.** S-au dat multe soluții. Unele hilare, ca aceea care cerea ca sosirea arbitrului pentru meci să aibă loc chiar în ziua respectivă, cu un avion special, în așa fel ca să nu rămînă timp de cît să ajungă de la aeroport la stadion. Alții, mai sobri și mai realiști, solicitau — mai ales pentru competițiile importante, sistem turneu — prezența permanentă a unei comisii neutre de oficiali în preajma „cavalerilor fluierului". În sfîrșit am înregistrat și propunerea ca arbitrul să nu mai fie găzduit de organizatori ci de... oaspeți, care să se îngrijească de tot ceea ce este necesar spre a asigura șederea ireproșabilă a acestuia. Atunci, e de părere părintele acestei propuneri, pe teren se vor ciocni atmosfera publicului pentru gazde cu dorința „cavalerului fluierului" de a nu fi... lipsit de atenție față de oaspeți. Și va rezulta un arbitraj corect !...

MODESTIA – O FLOARE RARĂ...

DAR CARE CREȘTE ȘI-N ITALIA!

Modestia șade bine oricui și în orice împrejurare.

În sport, cu atît mai mult ; și cu atît mai mult campionilor.

De fapt, dacă ne gîndim bine, veritabilii mari campioni *nici n-ar putea fi lipsiți de această splendidă calitate.*

Din păcate, însă, modestia e o floare rară. Dar care, totuși, crește și în Peninsula Italică.

Ne-o confirmă o știre adusă de ziarul „Stadio" din Bologna. O știre laconică, dar pe care merită s-o reținem pentru bogăția sa de conținut.

Un delegat al lui „federcalcio", Gigi Peronace, s-a întors la Roma, venind, de la Londra, unde a încheiat cu „Football Association" o serie de acorduri în numele federației țării sale.

Și acum, lucrul care ni se pare deosebit de grăitor : în această vară, un număr de 12 antrenori italieni, desemnați de comisia tehnică a federației peninsulare, vor pleca în Anglia, unde vor sta, între 14 iulie și 4 august, pentru a studia fotbalul englez.

Dar nu numai atît. Pe lîngă aceștia, vor mai fi trimiși în Anglia 8 antrenori de club *din Italia și* 4 elevi *(cei mai merituoși) ai școlii de antrenori organizate de CONI (Comitetul Olimpic Național Italian).*

Grupul de tehnicieni italieni va sta un timp pe lîngă clubul Chelsea, *apoi va face schimburi de experiență cu* Arsenal *și* West Ham. *O săptămînă, va fi petrecută în orașul* Manchester, *unde vor fi urmărite antrenamentele lui Manchester United (campioana intercluburi a Europei) și Manchester City (Campioana Angliei). Programul de studii mai cuprinde o vizită la* Liverpool, *unde se va lua contact cu clubul local cu același nume și cu* Everton, *ale căror metode de antrenament sînt socotite printre cele mai moderne din insula britanică. În final, grupul de antrenori italieni va participa, la Londra, la un „seminar" pe care-l va ține sir* Alf Ramsey.

Dar, să trecem peste detalii și să reținem substanța.

Vasăzică, Italia, campioana Europei, nu se dă în lături să învețe și de la alții. Recunoaște că în fotbal nimeni nu știe totul, că obținerea unui succes (chiar unul strălucit !) creează obligații și în primul rînd pe aceea de a fi la curent cu tot ce se întîmplă în sportul respectiv, în alte țări.

Italienii au cîștigat o competiție în care s-au întrecut și cu englezii. Dar gestul lor (care-i onorează) înseamnă atît o dovadă de stimă pentru fotbalul englez, cît și o dovadă de luciditate în tratarea problemelor propriului lor „calcio".

Să reflectăm...

R. U.

U.E.F.A. NU ARE COMISIE DE ARBITRI !

Și pentru că în reportajul alăturat este vorba de arbitraj la nivel internațional, să precizăm un lucru interesant : dacă în cadrul F.I.F.A. există o comisie specială care se ocupă de toate problemele arbitrajului, de la măsurile pentru îmbunătățirea lui și propunerile de modificare a regulamentului și pînă la delegările la jocurile internaționale, în schimb U.E.F.A. nu are un asemenea organism. Deși sub egida sa se dispută cîteva importante competiții europene : campionatul continental interțări, cupele europene, turneul de juniori, competiția rezervată echipelor de tineret. La ultimul congres U.E.F.A., cel de la **Roma** *din iunie, s-a decis însă crearea unei comisii de arbitraj după modelul celei din cadrul F.I.F.A. Rolul acestei comisii va fi, în linii mari spus, acela de a ține sub control permanent, ca formă și calitate, pe toți arbitrii propuși de federațiile naționale și care ar putea intra în discuție pentru meciurile internaționale.*

ÎN DISCUȚIE — AVANTAJUL TERENULUI ÎN FINALELE CUPELOR EUROPENE

Incontestabil că în finala „C.C.E." 1968 (ca și în altele, de altfel) una din finaliste, *Manchester United,* a fost avantajată de faptul că a jucat în Anglia cu *Benfica.* Foarte mulți ziariști străini au subliniat această anomalie în organizarea finalelor și au propus ca meciurile de încheiere a unei ediții să aibă loc pe terenuri neutre, în condițiuni egale pentru ambele finaliste, lucru de altfel foarte just și sportiv.

Mai mulți cititori ne-au solicitat în legătură cu aceasta să le explicăm de ce a procedat astfel U.E.F.A. și ne-au întrebat dacă nu există posibilitatea unei schimbări. Pentru a le răspunde am studiat materialele avute la dispoziție, din care rezultă punctul de vedere al U.E.F.A. în această problemă. Forul european recunoaște că una din echipe este avantajată printr-o astfel de programare, dar nu poate proceda altfel din motive organizatorice și propagandistice. Stadioanele trebuie să aibă o capacitate mare (minimum 65 000 locuri) și prevăzute cu locuri speciale pentru presă și mijloace de transmisiuni tele-radiofonice. În jurul finalelor trebuie făcută din timp publicitate pentru asigurarea unor rețete bune. dar între sferturi și semifinale este o perioadă prea scurtă pentru aceasta. În plus organizarea finalei nu poate fi impusă, ci încredințată numai la cererea unei federații. Or, în general, asemenea oferte — puține la număr — se primesc în majoritate din țările cu șanse ca echipele lor să ajungă în finale.

Și totuși, avem convingerea că se poate ajunge, cu un mic efort, la programări mai logice, atribuind organizarea imediat după „sferturi".

9 ÎN SEZONUL 1967-68, 10 ÎN SEZONUL 1968-69...

Pe faimosul internațional BECKENBAUER (pe care-l vedeți în fotografie executînd o lovitură cu capul în meciul cu Brazilia) îl așteaptă un sezon încărcat : jocuri de campionat și... 10 prezențe în echipa națională. **H. Schön** are în el un om de bază.

Reprezentativa R. F. a Germaniei este una din echipele naționale cu cel mai bogat calendar anual. În sezonul trecut, ea a susținut nu mai puțin de 9 întîlniri, soldate cu următorul bilanț : 5 victorii, 3 rezultate de egalitate și o înfrîngere, 15 goluri marcate și 6 primite. Singura înfrîngere a suferit-o la București, iar cele trei meciuri nule le-a obținut în confruntările cu Elveția, Țara Galilor *și...* Albania. *Naționala vest-germană va avea aceeași bogată activitate și în viitorul sezon, în care sînt programate și partidele preliminare din cadrul campionatului mondial. Federația și selecționerul unic* H. Schön, *au definitivat pentru ea următorul calendar :*

25.IX.1968 cu Franța, *probabil la Strasbourg.*

13.X.1968 cu Austria *la Viena (Campionatul Mondial).*

23.XI.1968 cu Cipru *la Nicosia (C.M.).*

14.XII.1968 cu Brazilia *la Rio de Janeiro.*

18.XII.1968 cu Chile *la Santiago.*

21.XIII968 cu Mexic *la Mexico City.*

26.III.1969 cu Ungaria *la Frankfurt.*

16.IV.1969 cu Scoția *la Glasgow (C. M.).*

10.V.1969 cu Austria *la Nürnberg (C. M.).*

21.V.1969 cu Cipru *la Essen (C. M.).*

Al cincilea joc preliminar C. M. îl va susține la 8.X.1969, cu Scoția *la* Hamburg.